

The Mediating Role of Workplace Deviant Behavior Among Nurses in the Relationship between Organizational Justice and Privacy Protection

Tavakoli P¹, *Peikari H.R², Golshiri P³

1- MSc student, Department of Management, Isfahan (Khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran.

2- Assistant Professor, Department of Management, Isfahan (Khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran (**Corresponding Author**)

Email: omid726@yahoo.com

3- Associate Professor, Social Medicine Department, Faculty of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.

Abstract

Introduction: The violation of patients' privacy in psychiatric hospitals by nurses can seriously harm them. Therefore, the present study aimed to examine the relationship between organizational justice and violation of patients' privacy with regard to the deviant behavior of nurses in psychiatric hospitals in Isfahan, Iran.

Methods: The present research is an applicable descriptive-correlational study. The study population was consisted of 448 nurses employed in the psychiatric hospitals of Isfahan city in 2018, out of which 234 subjects were enrolled in this study by stratified sampling method using Morgan Table. Data collection was carried out by the use of standard questionnaires for the organizational justice; privacy protection and deviant behavior. The reliability of the tools was assessed by Cronbach's alpha coefficient, while their validity was calculated through formal, content and structural validity using SmartPLS.

Results: Our results showed that organizational justice had significant correlations with deviant behavior and privacy protection ($P < 0.01$), while no relationship was observed between deviant behavior and privacy protection.

Conclusions: The findings of this study imply that organizational justice should be considered for reducing deviant behaviour among nurses and improving privacy protection.

Keywords: Justice, Privacy, Deviant behavior, Psycho hospitals.

رابطه ادراک از عدالت سازمانی با حفظ حریم خصوصی با نقش میانجی رفتارهای انحرافی

پریا توکلی^۱، *حمیدرضا پیکری^۲، پرستو گلشیری^۳

۱- دانشجوی رشته مدیریت دولتی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران.

۲- استادیار، گروه مدیریت، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران (نویسنده مسئول)

ایمیل: omid726@yahoo.com

۳- دانشیار، گروه پزشکی اجتماعی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.

چکیده

مقدمه: نقض حریم خصوصی بیماران در بیمارستانهای روانپزشکی می تواند صدمات شدیدی به بیمار وارد کند. از طرفی نحوه برداشت پرستاران در خصوص رفتار عادلانه بیمارستان با آنها و همچنین تمایل پرستاران به بروز رفتارهای منفی می تواند نقض حریم بیماران را تسهیل کند.

روش کار: مطالعه حاضر توصیفی-همبستگی از نوع کاربردی بود. جامعه آماری شامل کلیه پرستاران و بهیاران شاغل در بیمارستانهای روانپزشکی شهر اصفهان در سال ۱۳۹۷ به تعداد ۴۴۸ نفر بود. که با استفاده از جدول کرجسی و مورگان و به روش نمونه‌گیری طبقه ای وبا استفاده از سه پرسشنامه عدالت سازمانی، پرسشنامه حفظ حریم خصوصی و پرسشنامه رفتارهای انحرافی، از تعداد ۲۳۴ نفر داده ها جمع آوری شد. جهت روایی از روایی صوری، محتوایی و روایی سازه با استفاده از تحلیل عامل تأییدی و جهت پایایی از روش آلفای کرونباخ استفاده شد. جهت تحلیل فرضیه‌ها از روش حداقل مربعات جزئی با استفاده از نرم افزار SmartPLS استفاده شد.

یافته‌ها: رابطه درک از عدالت سازمانی با رفتار انحرافی و رابطه درک از عدالت سازمانی با حفظ حریم خصوصی مورد تأیید قرار گرفت ($P < 0/01$) اما رابطه رفتار انحرافی با حفظ حریم خصوصی مورد تأیید واقع نشد.

نتیجه گیری: جهت کاهش بروز رفتار انحرافی در بین پرستاران و بهیاران بیمارستانهای روانپزشکی و همچنین نقض حریم خصوصی بیمار، باید عدالت سازمانی در خصوص کارکنان رعایت شود.

کلید واژه ها: عدالت، حریم خصوصی، رفتار انحرافی، بیمارستانهای روانپزشکی.

مقدمه

احترام به حریم خصوصی بیمار یکی از تعهدات ضروری ارائه دهندگان مراقبت های سلامت و مسئولیت اصلی مراکز بهداشتی و درمانی است (۱). نیاز به حفظ حریم خصوصی یکی از حقوق اساسی انسان است و شخصیت انسانی بیمار از حیث باورها، فرهنگ، اعتقادات و ضوابط اخلاقی عامل بسیار مهم و اساسی در بهبود بیماری است. بنابراین حریم خصوصی باید به عنوان یکی از مفاهیم کلیدی در بیمارستان ها محسوب می شود (۲). اصل حفظ حریم اطلاعاتی بیمار یکی از مهم ترین وظایف اخلاقی درحیطه اخلاق پزشکی است که دارای سابقه دیرینه است. برخی از مطالعات نیز نشان داده اند که رعایت حفظ حریم خصوصی بیماران با میزان رضایتمندی از خدمات درمانی

رابطه مستقیم و معناداری دارد (۳). از طرفی نقض حریم خصوصی بیمار در اغلب موارد متوجه خود بیماران می شود و این امر باعث می گردد بیماران و خانواده های آنها کمتر اطلاعات کامل بیماری خود را در اختیار پرسنل قرار دهند و همین امر باعث عدم ارائه خدمات دقیق درمانی به آنها گردد. علی الخصوص عدم نقض حریم خصوصی در بیمارستانهای روانپزشکی حائز اهمیت است، زیرا به دلیل نوع بیماری افراد و اطلاعاتی که از آنها در مدارک بیمارستانها ثبت می شود، اطلاعات چنان حساس است که در صورتی که افشا شوند می تواند به وجه و آبروی بیمار و خانواده ی آنها در جامعه لطمه وارد نماید. بیماران و خانواده آنها نیاز به احساس عدم نگرانی برای آشکار کردن اطلاعات کادر درمان دارند و بدون اعتماد به آن ها ممکن

پریا توکلی و همکاران

مراجعات و بیماران شود. رفتار انحرافی در محل کار را «رفتاری اختیاری که هنجارها و قوانین سازمانی را نقض کرده است» تعریف کرده اند (۱۱). رفتارهای انحرافی، رفتارهای متضاد با رفتارهای مورد قبول سازمان هستند که در قالب هایی نظیر دزدی، آسیب رسانی به امکانات و تجهیزات، بدرفتاری با همکاران، مشتریان، رفتارهای کلامی غیرمؤدبانانه، شایعه پراکنی، کم کاری مضایقه گونه، غیبت و دیرآمدگی های بدون هماهنگی و غیر مجاز انجام می شوند (۱۲). بنابراین عدم ادراک از عدالت سازمانی براساس آنچه بحث شد می تواند منجر به بروز رفتار انحرافی در بین پرسنل بیمارستان شود.

از طرفی براساس نظریه تبادل اجتماعی رفتار اجتماعی حاصل فرایند تبادل است (۱۳). به عبارت دیگر، رفتار انسانها متناسب با رفتاری است که با آنها می شود (۱۴). با توجه به مطالب گفته شده عدم رعایت عدالت سازمانی می تواند باعث رفتارهایی شود که این رفتارها می توانند منجر به رفتار انحرافی و همچنین نقض حریم خصوصی بیماران شود. بر اساس نظریه تبادل اجتماعی در صورت احساس نابرابری و بروز رفتار انحرافی، پرسنل سعی در تقابل و انتقام از محیط کار خود می گیرند (۶) که یکی از آنها ممکن است نقض حریم خصوصی بیماران باشد. بنابراین، می توان از ادراک از عدالت سازمانی و رفتار انحرافی به عنوان عواملی که می تواند منجر به نقض حریم خصوصی بیماران شود نام برد.

در ایران مطالعات محدودی در خصوص حفظ حریم خصوصی بیماران انجام شده، به عنوان مثال در مطالعه ای نشان داده شد که اغلب بیماران میزان رعایت حریم خصوصی در بیمارستانها را مطلوب نمی دانند (۳، ۱۵، ۱۶). در مطالعه پورمهر و همکاران (۱۷)، برداشت کادر درمان از عدالت سازمانی با نقش تعدیلگر بازدارندگی بر رعایت حریم خصوصی بیماران تاثیر داشت. در تحقیق دیگری نشان داده شد که تغییر در برنامه آموزشی دانشجویان پزشکی راهکاری مناسب جهت ارتقاء رعایت حریم بیماران می باشد (۱۸). Ghazi-Asgar و همکاران (۲) نشان دادند عوامل روانشناختی بر نگرانی حریم خصوصی بیماران تاثیر می گذارد. این در حالیست که هنوز نیاز مبرمی به ارتقاء میزان رعایت حریم خصوصی بیماران در بیمارستانها احساس می شود (۲، ۴).

است از دادن اطلاعات مهم در مراقبت از خود خودداری کنند یا این که اطلاعات را تحریف نمایند. بنابراین نقض حریم خصوصی بیماران در بیمارستانهای روانپزشکی می تواند صدمات غیر قابل جبرانی به بیمار وارد کند. علیرغم اهمیت مسئله، هنوز حریم خصوصی بیماران به خوبی رعایت نمی شود (۴). در نتیجه باید عواملی که منجر به نقض حریم خصوصی بیمار می شود را شناسایی نمود تا از طریق کنترل آن عوامل، سعی در کنترل نقض حریم خصوصی بیماران داشت. در این خصوص، مطالعه برخی نظریه ها و عوامل منتج از آنها می تواند راهگشا باشد.

بر اساس نظریه برابری پرسنل میزان انصاف و عدالت بین آنچه برای سازمان انجام می دهد و آنچه سازمان به طور متقابل به آنها می دهد را با هم مقایسه می کنند (۵). مقایسه پرسنل در خصوص آنچه برای سازمان انجام می دهد و آنچه سازمان به طور متقابل به آنها می دهد منجر به تبادل اجتماعی می شود (۶). چنانچه پرسنل شاهد عدم برابری بین آنچه برای سازمان انجام می دهند و آنچه سازمان برای آنها انجام می دهد باشند نهایتاً رفتاری از خود نشان می دهند که بر خلاف قواعد و استانداردهای سازمان است (۷) که از آن به رفتار انحرافی یاد می شود (۶). بر اساس این نظریه، نظریه عدالت، به عنوان ادراک کارکنان از انصاف تخصیص منابع در سازمان تعریف شده است. عدالت سازمانی به معنای درک کارکنان از انصاف در رفتار مسئولین سازمانی با آنها (۸) بوده و شامل سه بعد اصلی عدالت توزیعی، عدالت رویه ای و عدالت تعاملی است (۹). عدالت توزیعی عدالت درک شده از منافع است که فرد دریافت می کند. (۹). عدالت رویه ای مربوط به منصفانه یا عدم منصفانه بودن رویه هایی است که سازمان برای توزیع نتایج ارائه می دهد (۱۰) و عدالت تعاملی به دیدگاه کارکنان به برقراری ارتباط با یکدیگر و سرپرستان تاثیرگذار می باشد (۱۰). بر این اساس، کارکنان بیمارستانها مانند کارکنان سایر سازمانها از سرپرستان خود در قبال کاری که انجام می دهند چه از لحاظ مادی و چه از لحاظ معنوی انتظاراتی دارند و اگر در این بین بی عدالتی بین کارکنان از طرف سرپرستان صورت گیرد، انتظار هرگونه رفتار منفی را از کارکنان باید داشته باشند. رفتارهایی که ضرر و زیان آن می تواند متوجه بیمارستان، همکاران یا

در حالیکه بررسی نقش عدالت سازمانی و رفتارهای انحرافی در رابطه با حفظ حریم خصوصی بیماران بوسیله برخی محققان پیشنهاد شده است (۲، ۱۷)، محققان مطالعه ای نیافتند که به بررسی رابطه عدالت سازمانی با حفظ حریم خصوصی با رابطه میانجی رفتارهای انحرافی پرداخته باشد. به همین دلیل هدف این مطالعه تعیین رابطه عدالت سازمانی ادراک شده با حفظ حریم خصوصی با نقش میانجی رفتار انحرافی می باشد. از نظر علمی این تحقیق موجب ارائه و اعتبارسنجی مدل نظری جدیدی خواهد شد که می تواند مبنای پژوهش های آینده باشد و پژوهشگران در مطالعات آتی با بحث و گسترش مدل فعلی می توانند مدل های نظری جدیدی را ارائه دهند. از نظر عملی، نتایج این پژوهش می تواند منجر به سیاست گذاری های لازم برای ترغیب پرسنل جهت حفظ حریم خصوصی بیماران شود.

روش کار

روش تحقیق در این پژوهش، توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه مورد مطالعه کلیه پرستاران و بهیاران بیمارستانهای روانپزشکی شهر اصفهان شامل کلیه پرستاران و بهیاران، اعم از قراردادی، پیمانی، و رسمی، پاره وقت و تمام وقت که به پرونده سلامت بیمار دسترسی دارند، می باشد که در سال ۱۳۹۷ به تعداد ۴۴۸ نفر گزارش شدند. جهت نمونه گیری، لیست نفرات جامعه از واحد منابع انسانی بیمارستانها بدست آمد و بر اساس جدول مورگان حجم نمونه ۲۳۴ نفر از آنها به روش نمونه گیری طبقه ای انتخاب شدند. از آنجا که تعداد جامعه برای هریک از بیمارستانهای فارابی و مدرس به ترتیب ۲۸۲ و ۱۶۶ نفر بودند، تعداد نمونه این بیمارستانها به ترتیب ۱۶۳ و ۱۱۴ تعیین شد که نهایتاً مجموع ۱۸۱ نفر به پرسشنامه های پژوهش پاسخ دادند. جهت رعایت اخلاق تحقیق، اولاً شرکت در مطالعه و پاسخ به پرسشنامه ها اختیاری و داوطلبانه اعلام شد. ثانیاً کادر درمان مجاز بودند هر زمان اراده کردند از پاسخ به سوالات امتناع کرده و از مطالعه خارج شوند. ثالثاً تضمین داده شده که هویت آنها و محتوای پاسخ هریک از آنها محرمانه نگه داشته شود.

قسمت اول پرسشنامه مربوط به مشخصات فردی شامل

جنسیت، سن و سابقه کاری می پردازد و قسمت دوم آن شامل سه پرسشنامه بومی سازی شده به تعداد ۴۴ سوال شامل پرسشنامه ۲۰ سوالی عدالت سازمانی (۹) در سه بعد عدالت تعاملی، رویه های و توزیعی، پرسشنامه ۴ سوالی حفظ حریم خصوصی (۱۹) و پرسشنامه ۲۰ سوالی رفتارهای انحرافی (۶) در سه بعد رفتار انحرافی سازمانی، رفتار انحرافی بین فردی و رفتار انحرافی با مراجعان می باشد که اساس طیف لیکرت ۵ درجه ای (۵ کاملاً موافقم) تا ۱ (کاملاً مخالفم) اندازه گیری و به صورت خودگزارشی پاسخ داده شد. تعداد دقیق سوالات هر پرسشنامه در جدول ۱ ذکر شده است. محدوده نمرات هر یک از پرسشنامه های عدالت سازمانی بین ۲۰ تا ۱۰۰ می باشد. محدوده نمرات پرسشنامه های حفظ حریم خصوصی بین ۴ تا ۲۰ و رفتارهای انحرافی بین ۲۰ تا ۱۰۰ می باشد. نمره بالاتر در هر یک از این پرسشنامه ها بیانگر وضعیت بهتر پاسخگو در هر یک از متغیرهای مورد مطالعه است.

جهت بومی سازی پرسشنامه ها، از روش احسانی فرید و همکاران (۲۰) استفاده شد. به این ترتیب که ابتدا، نسخه انگلیسی آن توسط مترجمی خارج از گروه مطالعه به فارسی ترجمه شد، سپس مشابهت مفهومی عبارات ترجمه شده با مفاهیم پرسشنامه انگلیسی اصلی توسط پژوهشگران مطالعه حاضر بررسی شد و سپس روایی محتوای با کمک اساتید مدیریت و پرستاری آزموده شد. برای اندازه گیری روایی محتوا، پرسشنامه در اختیار ۳ تن از مدرسین رشته پرستاری و ۳ تن از مدرسین مدیریت قرار گرفت و نظرات آن ها در خصوص مفاهیم مورد سنجش و قابلیت درک عبارات اعمال شد. روایی صوری نیز با توزیع و پاسخ به تعدادی از اعضای جامعه هدف مورد ارزیابی قرار گرفت.

این مطالعه جهت آمار توصیفی از روش فراوانی و از نرم افزار SPSS 19 و جهت آزمون فرضیه ها از روش حداقل مربعات جزئی (Partial Least Square- PLS) و نرم افزار SmartPLS M^۲, ۰ استفاده نموده است. در حالیکه برخی منابع مقدار قابل قبول R^۲ را ۰/۲۵ اعلام کرده است (۷)، چنانکه در (جدول ۱) نشان داده شده است، مقدار R^۲ برای همه متغیرها بیش از ۰/۵ بود. به علاوه حداقل میزان مطلوب برای مقیاس GoF نیز ۰/۳۶ ذکر شده است که مقادیر این شاخص در متغیرهای مدل مورد مطالعه بیش از

پریا توکلی و همکاران

استخراج شده (Average Variance Extracted- $\bar{A}VE$) و بار عاملی استفاده گردید. چنانکه در (جدول ۱) نشان داده شده، متوسط واریانس استخراج شده از ۰/۵ بیشتر بود. به علاوه، بار عاملی تمام گویه‌ها از ۰/۵ بیشتر شد.

۰/۴۰ بود. بنابراین در مجموع مدل دارای برازندگی مطلوب می باشد.

یافته‌ها

جهت بررسی روایی سازه از شاخصهای متوسط واریانس

جدول ۱: تعداد سوالات پرسشنامه ها، روایی و پایایی

متغیرها	GoF	آلفای کرونباخ	R ²	AVE
عدالت سازمانی:	۰/۷۳۳	۰/۹۷۸	۰/۷۹۹	۰/۹۱۸
عدالت توزیعی	۰/۷۱۶	۰/۹۴۹	۰/۸۹۸	۰/۷۹۸
عدالت رویه‌ای	۰/۷۳۷	۰/۹۷۳	۰/۸۹۶	۰/۸۲۳
حفظ حریم خصوصی	۰/۴۰۳	۰/۸۴۸	۰/۵۸۵	۰/۶۸۹
رفتارهای انحرافی:	۰/۹۷۴	۰/۹۷۴	۰/۷۹۲	۰/۶۷۷
رفتار انحرافی سازمانی	۰/۶۲۳	۰/۹۴۸	۰/۷۹۲	۰/۸۰۰
رفتار انحرافی بین فردی	۰/۶۳۹	۰/۹۳۷	۰/۹۴۱	۰/۶۷۸
رفتار انحرافی با مراجعان	۰/۶۹۶	۰/۹۵۷	۰/۸۴۵	۰/۸۲۸

روایی در این مطالعه رعایت شده، در نتیجه روایی واگرا و همگرا تأیید شده که این خود بیانگر روایی مورد قبول سازه در این مطالعه می باشد. همچنین چنانکه در (جدول ۱) ذکر شده، آلفای کرونباخ برای هر یک از متغیرها بیش از ۰/۷ می باشد که بیانگر پایایی ابزار مورد استفاده می باشد.

همچنین چنانکه در (جدول ۲) ذکر شده، قاعده فورنل-لارکر رعایت شده. قاعده فورنل-لارکر برای ارزیابی روایی استفاده می شود. در این قاعده باید مجذور مقدار متوسط واریانس استخراج شده هر متغیر نهفته بیش از میزان همبستگی این متغیر با دیگر متغیرهای مدل باشد. از آنجا که کلیه قواعد

جدول ۲: قاعده لارکر و فورنل

متغیرها	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸
۱ رفتار انحرافی بین فردی	۰/۸۲۳							
۲ عدالت سازمانی	-۰/۳۴۶	۰/۸۵۴						
۳ حریم خصوصی	-۰/۳۳۵	۰/۷۶	۰/۸۳۳					
۴ رفتار انحرافی با مراجعان	۰/۷۷	-۰/۲۹	-۰/۲۷۶	۰/۹۱				
۵ عدالت رویه ای	-۰/۳۰۰	۰/۸۴۸	۰/۷۱۹	-۰/۳۱۷	۰/۸۹۳			
۶ رفتار انحرافی سازمانی	۰/۸۱۳	-۰/۲۹۲	-۰/۳۰۲	۰/۸۱۶	-۰/۲۶۸	۰/۸۶۴		
۷ عدالت تعاملی	-۰/۳۴۰	۰/۴۷۸	۰/۷۴۴	۰/۲۱۹	۰/۸۴۰	۰/۳۸۰	۰/۹۰۷	
۸ عدالت توزیعی	-۰/۱۸۳	۰/۷۹۳	۰/۶۴۶	-۰/۳۰۳	۰/۸۲۹	-۰/۰۹۷	۰/۷۳۷	۰/۹۵۸
۹ رفتار انحرافی	۰/۷۶۸	-۰/۳۲۳	-۰/۳۲۸	۰/۸۲۵	-۰/۳۱۶	۰/۷۸۳	-۰/۳۳۲	-۰/۲۶۵

پاسخ دهنده گان بین ۳۰-۳۹ سال (۴۲/۰۶ درصد) با ۶-۱۰ سال (۴۸/۰۷ درصد) سابقه کار بودند.

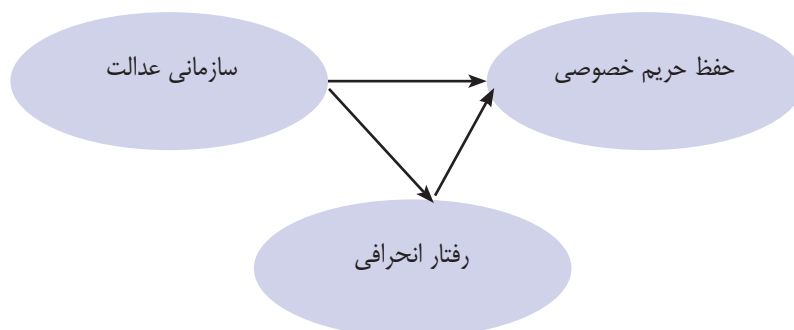
همانطور که در (جدول ۳) نشان داده شده، بسیاری از پاسخ دهندگان زن (۵۲/۷۹ درصد) درحالی که بزرگترین گروه از

جدول ۳: نتایج تحلیل جمعیت شناختی

طبقه	فراوانی	درصد
جنسیت	مرد	۱۱۰
	زن	۱۲۳
سن	کمتر از ۳۰	۴۲
	۳۰-۳۹ سال	۹۸
	۴۰-۴۹ سال	۶۷
	بیشتر از ۵۰	۲۶
	۱-۵ سال	۴۲
سابقه خدمت	۶-۱۰ سال	۱۱۲
	۱۱-۱۵ سال	۵۹
	بیشتر از ۱۶ سال	۲۰
	۱۸-۲۱	۴۷

تایید واقع شد ($t=11/879, P<0/01, \beta = 0/734$). از آنجا که رابطه بین متغیر میانجی و متغیر ملاک (وابسته) معنادار نشد، در نتیجه رابطه میانجی گری انحراف رفتاری در بین رابطه عدالت سازمانی ادراک شده و حفظ حریم خصوصی مورد تایید واقع نگردید.

نتایج تحلیل معادله ساختاری نشان داد که رابطه درک از عدالت سازمانی با رفتار انحرافی مورد تایید قرار گرفت ($t=2/988, P<0/01, \beta = -0/332$). رابطه رفتار انحرافی با حفظ حریم خصوصی نیز مورد تایید واقع نشد ($t=1/087$) و درک از عدالت سازمانی با حفظ حریم خصوصی مورد

شکل ۱: نتایج تحلیل روابط (معنادار فاقد معناداری)

جدول ۴: نتایج فرضیه ها، ضریب مسیر و مقدار t

فرضیه ها	ضریب مسیر	مقدار t	مقدار P
درک عدالت سازمانی --> حفظ حریم خصوصی	۰/۷۳۴	۱۱/۸۷۹	$P< 0/01$
رفتار انحرافی --> حفظ حریم خصوصی	-۰/۰۸۴	۱/۰۸۷	فاقد معناداری
درک عدالت سازمانی --> رفتار انحرافی	-۰/۳۳۲	۲/۹۸۵	$P< 0/01$

روانی پرستاران و بهیاران و رویکرد آنها در خصوص مسائل محیط کار و مسئولیت پذیری آنها را تحت تاثیر قرار می دهد و در نتیجه اگر آنها تصور کنند که عدالت در مورد آنها رعایت می شود در مورد مراجعان و بیماران با مسئولیت

بحث

نتایج نشان داد درک از عدالت سازمانی با حفظ حریم خصوصی رابطه مثبت و معنی داری دارد. در توجیه این نتیجه شاید بتوان ادعا کرد درک از عدالت سازمانی، وضعیت

بازدارندگی رابطه یافتند. نتایج همچنین نشان داد رفتار انحرافی با حفظ حریم خصوصی رابطه غیرمعنی داری دارد و در نتیجه این فرضیه رد شد. محققان مطالعه مشابهی که بتوان این یافته را با آن مقایسه کرد نیافتند. در تبیین و تحلیل این نتیجه می توان گفت در این بیمارستان ها رفتارهای انحرافی منجر به عدم حفظ حریم خصوصی مشخصا نمیشوند و شاید بدین جهت باشد که کارکنانی که دچار رفتار انحرافی شده اند به خود سازمان آسیب می زنند و کمتر آبروی بیمار را هدف قرار می دهند و می توان گفت شاید آسیبی که به بیمار در این مواقع وارد می شود نادیده گرفتن مریضی بیمار و کوتاهی در درمان بیمارها است.

نتیجه گیری

بر اساس نتایج می توان نتیجه گرفت که ادراک از عدالت سازمانی با بروز رفتارهای انحرافی و نقض حریم خصوصی بیماران در بیمارستانهای روانپزشکی اصفهان رابطه دارد گرچه الزاما میل به رفتار انحرافی در بین پرستاران و بهیاران با نقض یا حفظ حریم خصوصی بیماران ارتباطی ندارد. جهت کاهش بروز رفتار انحرافی در بین پرستاران و بهیاران بیمارستانهای روانپزشکی و همچنین نقض حریم خصوصی بیمار، پیشنهاد می شود عدالت سازمانی در خصوص آنها رعایت شود. در این خصوص پیشنهاد می شود که نیاز است مسئولین بیمارستان ها با انجام کارهای فرهنگی و استقرار عدالت سازمانی، موجب افزایش رفتارهای نوع دوستی، وظیفه شناسی و رفتارهای کمک-کننده را افزایش دهند. همچنین رویه ها باید منصفانه تنظیم و اجرا شوند که به طور ثابت و بدون در نظر گرفتن منافع شخصی و گروهی و بر مبنای اطلاعات دقیق به کار گرفته شوند و علائق همه بخشهای سازمانی، در نظر گرفته شود و از استانداردها و هنجارهای اخلاقی نیز برخوردار باشد. رعایت عدالت در وضع و اجرای قوانین با در دسترس قرار دادن قوانین وضع شده برای تشویق ها و تنبیهات، برای ایجاد تعهد و وفاداری در کارکنان، کاهش رفتارهای تلافی جویانه، جلوگیری از نادیده گرفتن قوانین از سوی کارکنان و اصلاح سیستمهای جبران خدمات و پاداش از طریق ارائه معیارهای صریح و روشن در خصوص پرداختها، تشویق رقابتها، مفید، در نظر گرفتن

پذیری بیشتری رفتار می کنند و بر عکس و از آن جمله حفظ اطلاعات محرمانه و حریم خصوصی بیماران است. در نتیجه عدالت سازمانی متغیر پیشگوی قصد حفظ حریم خصوصی بیماران است. این یافته با نتیجه برخی مطالعات مشابهت دارد. در این راستا، Son و Park (۱۰) به این نتیجه رسیدند که اگر کارکنان معتقد باشند روند منصفانه ای در اجرای قوانین (عدم رعایت عدالت سازمانی) وجود ندارند تمایلی برای حفظ حریم خصوصی مراجعان نشان نمی دهند. همچنین، پورمهر و همکاران (۱۷) نیز رابطه معناداری را بین عدالت سازمانی و حفظ حریم خصوصی بیماران گزارش کردند گرچه آنها عوامل بازدارندگی را به عنوان متغیر تعدیلگر این رابطه مطرح نمودند.

نتایج همچنین نشان داد درک از عدالت سازمانی با رفتار انحرافی رابطه منفی و معنی داری دارد. در تبیین می توان گفت احتمالا سطح بالای عدالت سازمانی میتواند منجر به افزایش نگرش و رفتارهای مثبت در کار، رضایت شغلی و تعهد شغلی گردد (۲۱) و برعکس ناعدالتی باعث رفتارهای ناپهناج و ضد کاری از طرف کارکنان می شود. زیرا کادر درمان در مواقعی که احساس کنند عدالت در مورد آن ها اجرا نمی شود، به تلافی این ناعدالتی اهداف بیمارستان و مدیریت را نه تنها در نظر نمی گیرند بلکه در پی خراب کردن اهداف آنها بر می آیند و همین امر موجب می گردد که رفتارهای ضد سازمانی و انحرافی از خود بروز دهند. نتایج این پژوهش با پژوهش های گذشته همسو می باشند. Son و Park (۱۰) به این نتیجه رسیدند که عدالت رویه ای بر در نظر گرفتن قوانین توسط کارکنان موثر می باشد و اجرای قوانین را منوط بر رعایت عدالت رویه ای دانسته اند به طوری که کارکنانی که احساس کنند عدالت در مورد آنها اجرا نشده است، از قوانین سرپیچی می کنند و کارکنان با سرپیچی از قوانین وضع شده رفتار انحرافی از خود بروز می دهند. Sher و همکاران (۲۲) نیز تاثیر عدالت را بر کار پرسنل موثر می دانند. آن ها بیان می کنند که عدم رعایت عدالت سازمانی باعث می گردد افراد کم کاری کنند. در نتیجه می توان ادعا کرد که چون کارکنان دچار کم کاری شده اند به نوعی از زیر کار شانه خالی کرده اند و دچار رفتار انحرافی هستند. پورمهر و همکاران نیز بین عدالت سازمانی و رعایت حریم خصوصی با تعدیلگر

مدیریت با کد ۳۳۸۲۱۳۷۹۹۶۱۰۰۴، و با کد اخلاق IR.IAU. KHUISF.REC.1397.133. مصوب معاونت پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی خوراسگان می‌باشد. بدین وسیله از مدیریت و کادر بیمارستان‌های فارابی و مدرس شهر اصفهان که در اجرای این تحقیق همکاری نمودند تشکر می‌شود. این تحقیق فاقد تضاد منافع می‌باشد.

References

1. Karimi Z, Peikari H R. The Impact of Nurses' Perceived Information Security Training and Information Security Policy Awareness on their Perceived Severity and Certainty of Information Security Breach Penalties (Case: the Educational Specialized Hospitals of Isfahan City). 3 JNE. 2018; 7 (2) :17-24.
2. Ghazi-Asgar M, Peikari HR, Ehteshami A. Health Information Management: Psychological factors influencing information privacy concerns in psychiatric hospitals, Bali Medical Journal. 2018; 7(1): 120-126.
3. Dehghan Nayeri N, Aghajani M. Protecting Patients' Privacy by Medical Team and Its Relation to Patients' Satisfaction. Hayat. 2010; 16 (1):13-22 [In Persian].
4. Sarkhil H, Darvishpoor-Kakhaki, A, Borzabadi-Farahani Z. Respecting patient's privacy in cardiac care units of Tehran's selected hospitals, Cardiovascular Nursing Journal. 2013; 2(2): 40-47 [In Persian].
5. Aboutalibi Naeini S, Peikari HR, Ehteshami A. Correlation of the Use of Health Information Systems with Nurse- Patient Relationship; Mediating Role of Perceived Organizational Justice. JHPM. 2019; 8 (2): 1-8.
6. Dar N. The Impact of Distributive (In) Justice on Deviance at Workplace in Public Sector Organizations of Pakistan with the Mediation of Perceived Organizational Support. Arabian J Bus Manag Review.2017; 7: 309-314.
7. Peikari HR, Ramayah T, Shah MH, Lo MC. Patients' perception of the information security management in health centers: the role of organizational and human factors, BMC medical informatics and decision making, 2018; 18 (1): 102-115
8. Whitman DS, Caleo S, Carpenter NC, Horner MT, Bernerth JB. Fairness at the collective level: A meta-analytic examination of the consequences

رعایت اصول اخلاقی در پرداختها و رعایت عدالت و ثبات در ارزیابی عملکرد و سیستم پاداش و تنبیهات به انضمام تقویت جو اخلاقی می‌تواند در این خصوص راهگشا باشد.

تشکر و قدردانی

مقاله حاضر مستخرج از پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته

- and boundary conditions of organizational justice climate. Journal of Applied Psychology,2012; 97: 776-791.
9. Karkouljian S, Assaker G, Hallak R. An empirical study of 360-degree feedback, organizational justice, and firm sustainability. J. Bus. Res. 2016;69: 1862-1867.
 10. Son JY, Park J. Procedural justice to enhance compliance with non-work-related computing (NWRC) rules: Its determinants and interaction with privacy concerns. International Journal of Information Management.2016; 36: 309-321.
 11. Rana H, Punia BK. Management mechanisms and implications of workplace deviance for green organizational behavior. International Journal of Advance Research in Computer Science and Management Studies. 2014; 2 (8): 1-8.
 12. Green D. Insider threats and employee deviance: Developing an updated typology of deviant workplace behaviors. Issues in Information Systems.2014; 15 (2), 185-189.
 13. Hussain Shah M, Peikari HR, Norjaya MN. The determinants of individuals' perceived e-security: Evidence from Malaysia, International Journal of Information Management.2014; 34: 48- 57.
 14. Bora Y, Lutfihak A. A theoretical model on the proposed predictors of destructive deviant workplace behaviors and the mediator role of alienation. Social and Behavioral Sciences.2015: 330-338.
 15. Torabizadeh K, Ebrahimi H, Mohammadi I. The relationship between privacy and patient's dignity, Ethics in Medicine. 2012; 6; 119-134 [In Persian].
 16. Mohammadi M, Dayani Tilaki M S, Larijani B. Patients' attitudes about privacy and confidentiality in selected hospitals in Tehran. Medical Ethics and History of Medicine. 2017; 9 (6):5-19 [In Persian].
 17. Pourmehr S, Peikari HR, Golshiri P. The Relationship between Perceived Organizational

- Justice and the Privacy Observation with the Moderating Role of Deterrence Factors. *Health Inf Manage* 2018; 15(5): 208-13 [In Persian].
18. Dehghani-Mobarakeh M, Maghsoudi A, Malekpour-Tehrani A, Rahimi-Madiseh M. The viewpoints of members of medical teams about patients' privacy. *Journal of Clinical Nursing and Midwifery*. 2013; 2 (1) :9-17 [In Persian].
 19. Herath T, H.R. Rao. Encouraging information security behaviors in organizations: Role of penalties, pressures and perceived effectiveness. *Decision Support Systems*.2009; 47:154-165.
 20. Ehsani Farid H, Peikari HR, Golshiri P. Correlation of Professional Identity Dimensions with Role Stress in Nurses, *Journal of Health Promotion Management*,2019; 8(5): 1-8
 21. Salehi T, Eyni E, Sadeghe T. Effect of nursing staff regarding the privacy of information on patients in the emergency department. *IJNR*. 2015; 10 (1) :66-75 [In Persian].
 22. Sher ML, Talley PC, Cheng TJ. How can hospitals better protect the privacy of electronic medical records? Perspectives from staff members of health information management departments. *Health Inf Manag*. 2017; 46(2):87-95.